

У ніч липневую у затишкові балки
Уся розквітлася русалками вода...
Не йдіть до берега, бо буде вам біда, —
В кущах притайтеся й чудуйтеся, рибалки!

Як дивно граються кришталюного весталки
А він з високости — зупинена хода —
На них потоками промінними спада
І розсипається між хвилями на скалки...

Хвилини розквіту осяяних утіх...
Який між бризками і плюскотами сміх! —
Неначе срібними видзвонюють перстнями...

Та ось хитнулися — зідхнули комиші,
Оселі третіми озвалися півнями: —
В дніпровій заводі — ні слуху ні душі.

Прага, 1930

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка
«STEFANOS I».